

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΙΙ

[Υπόθεση υπαγόμενη από 16.9.2020 στην αρμοδιότητα του Τρίτου Τμήματος]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Ιουνίου 2020, με την ακόλουθη σύνθεση: Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Βιργινία Σκεύη και Ασημίνα Σακελλαρίου (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Ιουλία Παπαθεοδώρου και Φωτεινή Πούλιου, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Επιτροπεύων Πάρεδρος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Δημήτριος Κοκοτσής, που αναπληρώνει νόμιμα την κωλυόμενη Γενική Επίτροπο της Επικρατείας.

Γραμματέας: Γεωργία Φραγκοπανάγου, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από ... (Α.Β.Δ. ...) έφεση:

Του ..., κατοίκου ... (Τ.Κ. ...), ο οποίος παραστάθηκε διά δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαρίας Φλώρου (Α.Μ./Δ.Σ. Χαλκίδας 539),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου και

κατά α) της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους της ... ένστασής του κατά της ... πράξης της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, β) της ... συνταξιοδοτικής πράξης και γ) κάθε άλλης συναφούς πράξης της διοίκησης.

Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-ΕΦΚΑ), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αγίου Κωνσταντίνου 8) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή του, παραστάθηκε ομοίως διά δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ. του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου. Στη συζήτηση κλητεύθηκε υπό την ιδιότητά του ως φορέα που από 1.1.2017 είναι υπόχρεος για την

πληρωμή των συντάξεων του Δημοσίου και από 1.5.2018 έχει την αρμοδιότητα κανονισμού σύνταξης των συνταξιούχων του Δημοσίου, βάσει του άρθρου 100 του ν. 4387/2016 (Α΄ 85) και των κ.υ.α. 124456/0092/13.12.2016 (Β΄ 4074) και 2915/783/17.1.2018 (Β΄ 55).

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον Επιτροπεύοντα Πάρεδρο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη με χρήση της διαδικτυακής υπηρεσίας e:Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 357 του ν. 4700/2020 (Α΄ 127).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα,

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο και

Αποφάσισε τα εξής:

1. Η κρινόμενη έφεση, παραδεκτά στρέφεται, κατ' άρθρο 48 του ισχύοντος κατά τον χρόνο άσκησής της π.δ. 1225/1981 (Α΄ 304), κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που συνιστά πάντοτε διάδικο στις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου δίκες (άρθρο 8 παρ. 1 του ίδιου π.δ.), διότι βάλλει κατά πράξης εκδοθείσας από τη συνταξιοδοτική διοίκηση (Διεύθυνση Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) κατά τη διαδικασία του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007, Α΄ 210), στο πλαίσιο του συνταγματικά κατοχυρωμένου ειδικού συστήματος επαγγελματικής ασφάλισης των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών, του οποίου κατ' αρχήν υπόχρεο φορέα και σε κάθε περίπτωση εγγυητή, κατά τη σχετικώς θεσπιζόμενη από το Σύνταγμα θεσμική εγγύηση, συνιστά το Ελληνικό Δημόσιο, ως εργοδότης (βλ. ΕλΣυν Ολ. 2020/2020, 1388, 1277, 32/2018, 244/2017). Περαιτέρω, στην παρούσα δίκη παραδεκτά παραστάθηκε και ο συσταθείς με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016 (Α΄ 85) «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.), και ήδη «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» [άρθρο 51Α του ν. 4387/2016 (Α΄ 85), όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020 (Α΄ 43)], καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 1 του ως άνω νόμου (4387) και τις εκδοθείσες κατ' εξουσιοδότησή του κ.υ.α. 124456/0092/13.12.2016 (Β΄ 4074) και 2915/783/17.1.2018 (Β΄ 55), από την 1η.1.2017 είναι υπόχρεος για την πληρωμή των συντάξεων του Δημοσίου και από

1η.5.2018 έχει αναδεχθεί το βάρος κανονισμού των συντάξεων των συνταξιούχων του Δημοσίου, καθώς έχουν μεταφερθεί σ' αυτόν οι εν γένει συνταξιοδοτικές αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημόσιου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών (βλ. ΕΛΣυν Ολ. 1277, 32/2018, 244/2017). Ενόψει δε του δικαιώματος πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, κατ' άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ [βλ. ΕΛΣυν Ολ. 484/2018, 244/2017, αποφ. ΕΔΔΑ της 19.3.1997 Hornsby κατά Ελλάδας (18357/91), της 14.12.1999 Αντωνακόπουλος και Βορτσελά κατά Ελλάδας (37098/97), της 25.3.1999 Ιατρίδης κατά Ελλάδας (31107/96), της 8.4.2004 Assanidze κατά Γεωργίας (71503/01), της 11.12.2003 Καραχάλιος κατά Ελλάδας (62503/00), της 22.12.2005 Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας κατά Ελλάδας (32259/02), της 10.5.2007 Πανταλέων κατά Ελλάδας (6571/05), της 21.6.2007 Γεωργούλης και λοιποί κατά Ελλάδας (38752/04), της 28.10.2010 Βλαστός και λοιποί κατά Ελλάδας (36218/08)], οι συνέπειες της εκδοθησόμενης στο πλαίσιο της παρούσας δίκης απόφασης (εκτελεστότητα, δεδουλευμένο και υποχρέωση συμμόρφωσης) εκτείνονται και σ' αυτόν.

2. Με την κρινόμενη έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. σχετ. το ... ειδικό έντυπο παραβόλου Δημοσίου Σειράς Α'), όπως οι ισχυρισμοί αυτής αναπτύσσονται στο από ... νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ο εκκαλών, πολιτικός συνταξιούχος (πρώην τακτικός υπάλληλος στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) ζητεί την ακύρωση α) της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) της ... ένστασης του κατά της ... πράξης της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κατά το μέρος που δεν συνυπολογίστηκε για τον κανονισμό της σύνταξής του ως συντάξιμο το χρονικό διάστημα από ... (ημερομηνία δημοσίευσης του διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως) έως την προτεραία της ορκωμοσίας του και ανάληψης από αυτόν τακτικής υπηρεσίας στο ως άνω Υπουργείο στις ..., κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παρ. 1 του π.δ. 169/2007, β) της ως άνω ... πράξης κανονισμού σύνταξης και γ) κάθε άλλης συναφούς πράξης της Διοίκησης. Η υπό κρίση έφεση, κατά το μέρος που στρέφεται αυτοτελώς κατά της ... πράξης κανονισμού σύνταξης πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, τούτο διότι μετά την άσκηση κατ' αυτής της ... ένστασης του εκκαλούντος, μόνη παραδεκτώως προσβαλλόμενη είναι η τεκμαιρόμενη σιωπηρώς απορριφθείσα από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ.

ένστασή του (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 1930/2016, 299-304/2013, III Τμ. 1166/2018, 1809, 1810, 1811, 4343/2015, 4176/2014, κ.ά.). Ομοίως απορριπτέα ως απαράδεκτη είναι, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 31 παρ. 1 δ' και 53 παρ. 1 και 2 του π.δ. 1225/1981, η ένδικη έφεση και κατά το μέρος που στρέφεται αορίστως και κατά κάθε άλλης συναφούς πράξης της Διοίκησης, καθόσον είναι ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης (βλ. ΕλΣυν II Τμ. 1176/2018, 299/2017 κ.ά.). Συνακόλουθα, η υπό κρίση έφεση είναι περαιτέρω εξεταστέα όσον αφορά στην τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) της 49352/2.4.2012 ένστασης του εκκαλούντος.

3. Το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, ορίζει ότι «Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει» και το άρθρο 6 παράγραφος 1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256) Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, ορίζει ότι «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσις του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση, (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)». Από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 και αυτές των άρθρων 94, 95 και 98 του Συντάγματος συνάγεται η γενικότερη υποχρέωση του νομοθέτη να εξασφαλίζει τη δυνατότητα πλήρους και αποτελεσματικής έννομης προστασίας έναντι των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών, υποχρέωση που απορρέει και από τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ επί υποθέσεων αστικής, κατά την έννοια της Σύμβασης, φύσης, όπως η επίδικη, που έχει προεχόντως χρηματικό αντικείμενο (πρβλ. αποφ. ΕΔΔΑ της 12.4.2006 *Martinie κατά Γαλλίας* (58675/00), σκ. 26 και 30). Οι ανωτέρω διατάξεις δεν αποκλείουν στον κοινό νομοθέτη να θεσπίζει δικονομικές προϋποθέσεις και γενικότερα διατυπώσεις για πρόσβαση στα δικαστήρια και την πρόοδο της δίκης, αρκεί αυτές να συνάπτονται προς τη λειτουργία των δικαστηρίων και την ανάγκη αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης και, περαιτέρω, να μην υπερβαίνουν τα όρια εκείνα πέραν των οποίων επάγονται την άμεση ή έμμεση κατάλυση του προστατευόμενου από τις ανωτέρω διατάξεις ατομικού δικαιώματος παροχής έννομης δικαστικής προστασίας [βλ. ΕΔΔΑ αποφ. της 11.2.2014, *Masirevic κατά Σερβίας* (30671/2008), σκ. 46, της 23.7.2013, *Lay Lay Company Limited κατά Μάλτας* (30633/11), σκ. 55-56, της 27.7.2006

Ευσταθίου και λοιποί κατά Ελλάδα (36998/02), σκ. 24, της 13.1.2011 Ευαγγέλου κατά Ελλάδα (44078/07), σκ. 17, ΑΕΔ 33/1995].

4.1. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, Α' 210, στο εξής: Συνταξιοδοτικός Κώδικας), στον οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις του α.ν. 599/1968 (Α' 258), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο για την ένδικη υπόθεση χρόνο, ορίζει στο άρθρο 66, στις παραγράφους 1 και 5, ότι «1. (...) Η πράξη κανονισμού σύνταξης υπόκειται σε ένσταση που ασκείται για οποιονδήποτε λόγο στην Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (...) 5. Απαγορεύεται η εξέταση της νομιμότητας των παραπάνω πράξεων ή αποφάσεων με άλλη διαδικασία εκτός από αυτή που αναγράφεται σ' αυτό το άρθρο», στην παράγραφο 6, όπως ίσχυε, μετά την τροποποίησή της με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 (Α' 180/22.8.2011), από 10.4.2012 (βλ. απόφαση 38101/0092/22.3.2012 Υπουργού Οικονομικών, Β' 1106/10.04.2012), ότι «6. Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση στο αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ασκείται (...) από εκείνον που έχει έννομο συμφέρον εντός έξι μηνών από την κοινοποίησή τους (...)» και στις παραγράφους 7 και 8, ότι «7. Κάθε αίτηση σχετική με πράξη που εκδόθηκε για κανονισμό σύνταξης ή με απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, η οποία στηρίζεται σε έγγραφα για το περιεχόμενο των οποίων δεν έγινε κρίση, θεωρείται όχι ως ένδικο μέσο άλλα ως αίτηση που εξετάζεται για πρώτη φορά. (...) 8. Υποθέσεις για συντάξεις που κρίθηκαν οριστικά και τελεσίδικα με τη διαδικασία των παραγράφων 1 έως και 7 αυτού του άρθρου, μπορούν να επαναφερθούν για εξέταση σε πρώτο βαθμό με αίτηση των ενδιαφερομένων ή του Διευθυντή της αρμόδιας Διεύθυνσης Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων, εφόσον αυτοί επικαλούνται αντίθετη αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδόθηκε μετά τη χρονολογία έκδοσης της οριστικής πράξης ή απόφασης, η οποία προσβάλλεται».

4.2. Περαιτέρω, ο ν. 4055/2012 «Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής» (Α' 51/12.3.2012), ορίζει στο άρθρο 68 παρ. 8, με την οποία αντικαταστάθηκε η παρ. 1 του άρθρου 2 του α.ν. 599/1968, ορίζει ότι «1. Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, η οποία αρχίζει (...) για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την

αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 110 παρ. 16 του ίδιου νόμου «Οι διατάξεις του άρθρου 68 ισχύουν από 16.9.2012 και εφαρμόζονται στις πράξεις (...) που θα εκδοθούν από την ημερομηνία αυτή και εφεξής». Εξάλλου, το άρθρο 82 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (Α' 52), ορίζει ότι «1. Οι κατά τις διατάξεις του α.ν. 599/1968 (Α' 258) πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών, η οποία αρχίζει (...) για όποιον έχει έννομο συμφέρον από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης». Σύμφωνα δε με το άρθρο 109 του ίδιου Κώδικα «(...) οι διατάξεις των άρθρων (...) 82 παρ. 1 (...) ισχύουν από 16.9.2012 και εφαρμόζονται στις πράξεις (...) που θα εκδοθούν από την ημερομηνία αυτή και εφεξής». Τέλος, το π.δ. 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α' 304), στο άρθρο 50 παρ. 3 ορίζει ότι «Η εκπροθέσμως ασκηθείσα έφεσις απορρίπτεται ως απαράδεκτη».

5. Εξάλλου, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 3472/2006 (135 Α'), εφαρμόζεται αναλόγως από 4.7.2006 στις δίκες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ορίζει στο άρθρο 63 την παρ. 2, ότι «Παράλειψη υπάρχει όταν η διοικητική αρχή, αν και υποχρεούται κατά νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τυχόν τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση (σιωπηρή άρνηση), αν από το νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη Διοίκηση (...)».

6. Από τις ανωτέρω διατάξεις, συνάγονται τα ακόλουθα:

6.1. Οι πράξεις κανονισμού, ανακαθορισμού ή αναπροσαρμογής συντάξεων αποτελούν ατομικές διοικητικές πράξεις που υποχρεώνουν το Δημόσιο και τον ενδιαφερόμενο και δεν μπορούν να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν από τα όργανα που τις εξέδωσαν βάσει των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου, παρά μόνο να ακυρωθούν ή να μεταρρυθμιστούν, μέσω της οριζόμενης στο άρθρο 66 του

Συνταξιοδοτικού Κώδικα διαδικασίας, με την άσκηση δηλαδή των προβλεπόμενων από τις διατάξεις αυτές ενδικοφανών ή ενδίκων μέσων και βοηθημάτων. Μετά την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας προσβολής της συνταξιοδοτικής πράξης ή μετά την απόρριψη των κατ' αυτής ασκηθέντων μέσων, αυτή καθίσταται οριστική, όπως οριστικά καθίστανται και τα συνταξιοδοτικά δεδομένα, επί των οποίων ερείδεται ο κανονισμός ή η αναπροσαρμογή της σύνταξης με αυτήν και δεν είναι, καταρχήν, επιτρεπτή η επανεξέτασή τους. Μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, ύστερα από σχετική αίτηση του ενδιαφερομένου, η επανεξέταση από τα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα, συνταξιοδοτικών υποθέσεων που έχουν καταστεί οριστικές, εφόσον γίνεται επίκληση είτε επιγενόμενης μεταβολής του νομοθετικού καθεστώτος, που διέπει την υπόθεσή του, είτε μεταγενέστερης απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε αμετακλήτως καθ' ερμηνεία των ίδιων διατάξεων αντίθετα το νομικό ζήτημα, που αφορά την υπόθεσή του, είτε, τέλος, νέων κρίσιμων εγγράφων, εγγράφων δηλαδή που μπορούν να ασκήσουν ουσιώδη επιρροή στη θεμελίωση ή την έκταση του συνταξιοδοτικού του δικαιώματος. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, εφόσον δεν συντρέχει κάποια από τις ως άνω εξαιρετικές περιπτώσεις δεν είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή η επανεξέταση και μεταβολή των οριστικώς κριθέντων συνταξιοδοτικών στοιχείων που θεμελιώνουν την πράξη κανονισμού σύνταξης (ΕλΣυν Ολ. 3/2014, 3858, 3/2014, 1095/2013, 3313, 1995/2013, κ.ά.).

6.2. Εάν η πράξη κανονισμού σύνταξης προσβλήθηκε με ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 66 παράγραφος 1 γ' του ΣΚ και δοθέντος ότι δεν τάσσεται από τις οικείες διατάξεις αυτού ορισμένη προθεσμία, εντός της οποίας η Επιτροπή αυτή οφείλει να αποφανθεί, η ένσταση τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε σιωπηρά μετά την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της από τον διοικούμενο, κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 63 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που απηχεί γενική αρχή του δικαίου (ΕλΣυν Ολ. 2018/2020, 423/2018 κ.ά.), οπότε αυτός δύναται να ζητήσει δικαστική προστασία, κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α., Α' 256). Από τη συντέλεση της παράλειψης αυτής αρχίζει η προβλεπόμενη από τον νόμο προθεσμία προσβολής της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μετά την άπρακτη πάροδο της οποίας τα συνταξιοδοτικά δεδομένα του ενδιαφερόμενου καθίστανται οριστικά (ΕλΣυν Ολ. 2018/2020, 977/2016).

6.3. Οι πράξεις κανονισμού σύνταξης και οι σχετικές με κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος πράξεις που εκδόθηκαν από 10.4.2012 έως 15.9.2012 υπόκειντο σε ένσταση ενώπιον της κατ' άρθρο 66 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του ΓΛΚ, ή σε έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης. Στην ίδια ως άνω εξάμηνη προθεσμία για την άσκηση έφεσης υπόκειντο και οι αποφάσεις της Ε.Ε.Π.Κ.Σ του ΓΛΚ που εκδόθηκαν, και οι σιωπηρές απορρίψεις ενστάσεων ενώπιον της Ε.Ε.Π.Κ.Σ. που συντελέστηκαν - με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή τους - κατά το ως άνω χρονικό διάστημα (10.4.2012 έως 15.9.2012, βλ. ΕλΣυν ΙΙ Τμ. 784/2021, 1460/2020, 6684-6/2015, ΙΙΙ Τμ. 2767/2020).

6.4. Οι προαναφερθείσες πράξεις που εκδόθηκαν από 16.9.2012 και εντεύθεν υπόκεινται σε ένσταση ενώπιον της Ε.Ε.Π.Κ.Σ του ΓΛΚ (έως την κατάργησή της σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 4151/2013, Α' 103/29.4.2013, ήτοι από την επομένη της έναρξης ισχύος του), ή σε έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης (ΕλΣυν ΙΙ Τμ. 343/2018, 1223, 578/2017). Η ανωτέρω προθεσμία, η οποία θεσπίστηκε το πρώτον με τον ν. 4055/2012 και είναι συντομότερη σε σχέση με την προϊσχύσασα (εξάμηνη), προβλέφθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 110 παρ. 16 αυτού, για λόγους ασφάλειας δικαίου να ισχύσει, όχι από τον χρόνο δημοσίευσης του ως άνω νόμου (12.3.2012), αλλά σε όσες πράξεις εκδοθούν από το επόμενο δικαστικό έτος, ήτοι από 16.9.2012 και εφεξής [αντίστοιχα και για τους ίδιους λόγους, η διάταξη του άρθρου 6 του ως ν. 4002/2011, με την οποία θεσπίστηκε συντομότερη προθεσμία (έξι μηνών) σε σχέση με την μέχρι τότε ισχύουσα ετήσια προθεσμία προσβολής των ανωτέρω πράξεων, προβλέφθηκε να ισχύσει σε χρόνο μεταγενέστερο της δημοσίευσης του νόμου, ήτοι από 10.4.2012 (βλ. απόφαση 38101/0092/22.3.2012 του Υπουργού Οικονομικών, Β' 1106/10.4.2012)].

6.5. Έφεση, που ασκείται μετά την παρέλευση, των ανωτέρω υπό στοιχ. γ' και δ' αποκλειστικών προθεσμιών, είναι για τον λόγο αυτό, που ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, απορριπτέα ως απαράδεκτη (ΕλΣυν ΙΙ Τμ. 784/2021, 1460/2020, 343/2018, 1223, 578/2017, 6684-6/2015 κ.ά.).

7. Ο προαναφερθείς ν. 4151/2013 «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του

Υπουργείου Οικονομικών» (Α' 103/29.4.2013), ορίζει ειδικότερα στο άρθρο 2 παράγραφος 1α ότι η Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων της παρ. 1 του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα καταργείται από την επόμενη της έναρξης ισχύος του (ήτοι από 30.4.2013) και παράγραφος 5α ότι «Ενστάσεις που κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού εκκρεμούν για εκδίκαση ενώπιον της καταργούμενης με τις διατάξεις της παρ. 1, Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, λογίζονται ως σιωπηρώς απορριφθείσες, τα σχετικά δε παράβολα επιστρέφονται στους δικαιούχους μετά από αίτησή τους. Κατά της σιωπηρής αυτής απόρριψης μπορεί να ασκηθεί από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον το ένδικο μέσο της έφεσης ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατ' εξαίρεση εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο της Υπηρεσίας Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το οποίο η εν λόγω Υπηρεσία οφείλει να ενημερώνει σχετικά τον ενδιαφερόμενο». Σύμφωνα δε με την οικεία αιτιολογική έκθεση «(η) κατάργηση της Επιτροπής αυτής κρίθηκε απαραίτητη για τους ακόλουθους λόγους: α) Το σύνολο σχεδόν των αποφάσεων της καταργούμενης Επιτροπής είναι απορριπτικές για τον ενδιαφερόμενο, με αποτέλεσμα να αναγκάζεται να προσφύγει κατά των αποφάσεων της στο αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενώ ήδη είχε μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα (κατά μέσο όρο περίπου 2 έτη) αναμένοντας την απόφαση της Επιτροπής, β) το ανωτέρω χρονικό διάστημα αναμένεται να επιμηκυνθεί έτι περαιτέρω λόγω της αθρόας εξόδου των υπαλλήλων από τις Υπηρεσίες του Δημοσίου και του τεραστίου φόρτου εργασίας που ήδη υπάρχει στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, γ) Εξαλείφεται η δαπάνη επί του Κρατικού Προϋπολογισμού που δημιουργούσε η λειτουργία της καταργούμενης Επιτροπής. Κατόπιν των ανωτέρω, επειδή η λειτουργία της ανωτέρω Επιτροπής δεν παρείχε ουσιαστικό όφελος στον ενδιαφερόμενο, με τις προτεινόμενες διατάξεις διευκολύνεται να προσφύγει άμεσα στο Ελεγκτικό Συνέδριο (παρ. 1 και 3) και να έχει την τελική κρίση επί του αιτήματός του σε βραχύτερο χρονικό διάστημα. (...) Οι εκκρεμούσες κατά την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού ενστάσεις ενώπιον της καταργούμενης Επιτροπής λογίζονται για λόγους επιτάχυνσης των διαδικασιών ως σιωπηρώς απορριφθείσες, τα σχετικά παράβολα επιστρέφονται στους δικαιούχους μετά από αίτησή τους και η τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη μπορεί να προσβληθεί με έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου».

8. Με τη 2018/2020 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου τούτου, η οποία εκδόθηκε ύστερα από αίτηση αναίρεσης πολιτικού συνταξιούχου, κατά απόφασης του II Τμήματος με την οποία απορρίφθηκε, ως εκπρόθεσμη η κατατεθείσα στις 9.5.2014 έφεσή του κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ. της ασκηθείσας στις 23.11.2010 ένστασής του κατά των από 1.4.2010 και 1.10.2010 κανονιστικών της σύνταξης του πράξεων της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, έγιναν δεκτά τα ακόλουθα: Στην περίπτωση κατά την οποία, τα συνταξιοδοτικά δεδομένα καταστούν οριστικά πριν από τη δημοσίευση (29.4.2013) του ν. 4151/2013, λόγω παρόδου άπρακτης της κατά τον κρίσιμο χρόνο ισχύουσας ετήσιας προθεσμίας άσκησης έφεσης κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ. ένστασης (μετά την παρέλευση τριμήνου από την υποβολή της), τότε δεν τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη της παραγράφου 5α του άρθρου 2 του ανωτέρω νόμου, τούτο διότι η διάταξη αυτή καταλαμβάνει μόνον τις «εκκρεμείς» υποθέσεις, δηλαδή αυτές, των οποίων τα συνταξιοδοτικά δεδομένα δεν έχουν οριστικοποιηθεί και είναι δυνατή η επανεξέτασή τους από το Ελεγκτικό Συνέδριο μετά την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος της έφεσης. Με την ίδια απόφαση έγινε δεκτό ότι αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή (i) θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη - καθόσον τούτο δεν θεσπίζεται ρητώς, με ειδική διάταξη του ν. 4151/2013 - επανάκριση οριστικά περαιωθείσας συνταξιοδοτικής υπόθεσης (βλ. και την οικεία αιτιολογική έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι οι «εκκρεμούσες κατά την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού ενστάσεις ενώπιον της καταργούμενης Επιτροπής» λογίζονται ως σιωπηρώς απορριφθείσες, χωρίς να ορίζεται ότι δι' αυτής της ρύθμισης δίδεται δυνατότητα επανεξέτασης οριστικώς περαιωθεισών και κατά τούτο απρόσβλητων συνταξιοδοτικών υποθέσεων) και (ii) θα συνιστούσε άνιση μεταχείριση, χωρίς να συντρέχει αποχρών λόγος που να δικαιολογεί τη διάκριση ή άλλος λόγος δημοσίου συμφέροντος, έναντι όσων άσκησαν έφεση μετά την παρέλευση έτους από τη συντέλεση της παράλειψης της διοίκησης (ήτοι μετά την πάροδο 1 έτους και τριών μηνών) και αυτή απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4151/2013, καθόσον και στις δύο περιπτώσεις τα συνταξιοδοτικά δεδομένα των συνταξιούχων έχουν οριστικοποιηθεί.

9. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Στον εκκαλούντα, γεννηθέντα το έτος ..., πρώην υπάλληλο στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κανονίστηκε, με την ... πράξη του Διευθυντή της 42ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύνταξη

πληρωτέα από το Δημόσιο από ..., με βάση τη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του από έτη 34-11-18, εκ των οποίων βασική υπηρεσία ως τακτικού υπαλλήλου στο ως άνω Υπουργείο από έτη ... και συγκεκριμένα, από ... (ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας) έως ..., οπότε και εξήλθε της υπηρεσίας, συνεπεία παραίτησης. Περαιτέρω προβλέφθηκε, μεταξύ άλλων, ως χρόνος έναρξης της συντάξιμης υπηρεσίας του ως τακτικού υπαλλήλου η ... , για τον λόγο ότι η ανάληψη υπηρεσίας πραγματοποιήθηκε μετά την παρέλευση ενός (1) και πλέον μηνός από τη δημοσίευση στο ΦΕΚ (...) της πράξης διορισμού του και η καταβολή μειωμένης σύνταξης κατά 49/267 (1/267 για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής μέχρι την ηλικία συνταξιοδότησης, ήτοι στην προκειμένη περίπτωση το 64^ο έτος της ηλικίας του). Κατά της πράξης αυτής και κατά τον χρόνο που ίσχυε η ετήσια προθεσμία προσβολής της από την εξηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία που έφερε το έγγραφο κοινοποίησής της, ο εκκαλών άσκησε ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων την ... ένσταση, για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτή λόγους, επιδιώκοντας την έναρξη της συντάξιμης υπηρεσίας του από τη δημοσίευση της απόφασης διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς υπολείπονταν δώδεκα (12) μόλις ημέρες για τη συμπλήρωση τριακονταπενταετούς συντάξιμης υπηρεσίας και τη λήψη πλήρους σύνταξης. Μετά τη δημοσίευση του ν. 4151/2013 και την κατάργηση της ως άνω Επιτροπής, αντίγραφο της ανωτέρω ένστασης επιστράφηκε στον εκκαλούντα, με το ... έγγραφο της Διευθύντριας της Διεύθυνσης Συνταξιοδοτικής Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας και Διεθνών Σχέσεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στο οποίο αναφέρεται ότι η εν λόγω ένσταση, η οποία δεν είχε εκδικαστεί έως 29.4.2013, «λογίζεται ως σιωπηρώς απορριφθείσα, κατά δε της σιωπηρής αυτής απόρριψης μπορείτε να ασκήσετε το ένδικο μέσο της έφεσης ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός ενός (1) έτους από την ημερομηνία που φέρει το παρόν έγγραφο». Σε σύντομο χρονικό διάστημα από τη λήψη του εγγράφου αυτού και δη στις 31.7.2013, ο εκκαλών άσκησε την ένδικη έφεση κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ... ένστασής του, στην οποία αναφέρεται ότι «η παρούσα έφεσή μου ασκείται εμπροθέσμως, εντός του έτους από την ημερομηνία σχετικής ειδοποίησής μου από την αρμόδια υπηρεσία και μόλις τρεις μήνες από την ψήφιση του ν. 4151/2013».

10. Με τα δεδομένα αυτά, και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις που προηγήθηκαν, κατά τον χρόνο συντέλεσης της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ως άνω ένστασης από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ., μετά πάροδο τριμήνου από την υποβολή

της (2.4.2012), ήτοι στις 2.7.2012, ίσχυε ήδη η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 6 του ν. 4002/2011, η οποία διακόπηκε λόγω των δικαστικών διακοπών (που προβλέπονται από την 1η Ιουλίου έως τις 15 Σεπτεμβρίου εκάστου δικαστικού έτους, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου, διάταγμα της 26ης Ιουνίου/10ης Ιουλίου 1944, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 3514/2006), με συνέπεια αυτή να εκκινήσει στις 16.9.2012 και να συμπληρωθεί στις 16.3.2013, ήτοι πριν τη δημοσίευση του ν. 4151/2013 (29.4.2013). Πλην όμως, το Τμήμα αποφαινεται ότι στην προκειμένη περίπτωση συντρέχουν αποχρώντες λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του να αποστεί από τα δεκτά γενόμενα με τη 2018/2020 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου. Ειδικότερα, συνεκτιμώντας ότι:

10.1. Το Δικαστήριο, κατά την εξέταση του παραδεκτού τού ενώπιόν ενδίκου βοηθήματος και προς διασφάλιση της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατ' άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της ΕΣΔΑ (βλ. ανωτέρω σκ. 3), οφείλει να προβαίνει σε ερμηνεία των ουσιαστικών διατάξεων που διέπουν τις προϋποθέσεις παραδεκτού του ασκηθέντος ενώπιόν του ενδίκου βοηθήματος κατά τρόπο ώστε να μη διαταράσσεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ αφενός του θεμιτού σκοπού της διασφάλισης της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και του σεβασμού της αρχής της ασφάλειας δικαίου μέσω της τήρησης των δικονομικών απαιτήσεων που τίθενται για την άσκησή του, αφετέρου της προστασίας των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος [πρβλ απόφ. ΕΔΔΑ της 27^{ης} Ιουλίου 2006 Ευσταθίου και λοιποί κατά Ελλάδα (36998/02), σκ. 24, 26, 27, 33, 34].

10.2. Με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4002/2011, η μέχρι τότε διαχρονικά ισχύουσα ετήσια προθεσμία προσβολής των πράξεων ή αποφάσεων των οργάνων του ΓΛΚ [βλ. σχετ. άρθρο 66 των π.δ. 1041/1979 (Α' 292), π.δ. 166/2000 (Α' 153) και π.δ. 169/2007 (Α' 210)] - αρχομένης μετά πάροδο εξήντα ημερών από την ημερομηνία του εγγράφου κοινοποίησής της (ήτοι σύνολο 14 μηνών από την ημερομηνία του εγγράφου αυτού, σε περίπτωση δε μη ύπαρξης σχετικού εγγράφου κοινοποίησης, η έφεση θεωρείτο ότι είχε ασκηθεί εμπροθέσμως, έστω και αν είχε παρέλθει διάστημα πέραν των δεκατεσσάρων μηνών από την ημερομηνία που έφερε η εκκαλούμενη πράξη ή απόφαση, βλ. ΕλΣυν Ολομ. 367/2005), ή μετά πάροδο τριμήνου από την τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη (ήτοι σύνολο 15 μηνών από την υποβολή της αίτησης ή της ένστασης) - συντμήθηκε δραστικά κατά το ήμισυ. Ειδικότερα, στην προκειμένη περίπτωση, οκτώ μόλις ημέρες μετά την άσκηση της ως άνω ένστασης και δη στις 10.4.2012, τέθηκαν σε ισχύ οι ανωτέρω διατάξεις του ν.

4002/2011, η αλλαγή δε αυτή του νομικού καθεστώτος επί το αυστηρότερο διαφοροποιεί ουσιωδώς την ένδικη έφεση από το νομικό και το πραγματικό της ανωτέρω απόφασης της Ολομέλειας.

10.3. Σύμφωνα με την οικεία αιτιολογική έκθεση του ν. 4151/2013, η Ε.Ε.Π.Κ.Σ. λόγω φόρτου εργασίας καθυστέρησε κατά μέσο όρο δύο έτη να αποφανθεί επί των ασκηθεισών ενώπιόν της ενστάσεων [σε προγενέστερο χρόνο βλ. σχετ. ΔΙΣΚΠΟ-Φ17/14-26420/10.6.1991 κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών (Β' 510), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ. 4 του ν. 1943/1991, με την οποία ορίστηκε «λόγω του μεγάλου αριθμού των υποθέσεων, της συγκέντρωσης και αξιολόγησης τεράστιου όγκου αρχειακού, ανακριτικού υλικού, καταθέσεων μαρτύρων, πορισμάτων, γνωματεύσεων Υγ/κών Επιτροπών κ.λ.π.», ειδική προθεσμία ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών για τη διεκπεραίωση υποθέσεων αρμοδιότητας Γ.Λ.Κ. σχετικά με αναπροσαρμογή και επανεξέταση συντάξεων και με τη 2/67911/0004/3.12.2004 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 1854), που εκδόθηκε και εξουσιοδότηση των άρθρων 5 του ν. 1943/1991 και 4 του ν. 2690/1999, όπως ίσχυε, ειδική προθεσμία ενός (1) έτους και τριών (3) μηνών επί υποθέσεων αναπροσαρμογής και επανεξέτασης συντάξεων και ενός (1) έτους επί εξέτασης αιτήσεων σε περιπτώσεις αλλαγής νομοθεσίας ή νομολογίας], με αποτέλεσμα οι συνταξιούχοι να αναμένουν τη σχετική απόφαση αυτής, χωρίς να τίθεται θέμα διακινδύνευσης ως προς το εμπρόθεσμο προσφυγής τους στο Δικαστήριο, για τον λόγο ότι η ως άνω Επιτροπή, έστω και καθυστερημένα, εν τέλει αποφαινόταν.

10.4. Η νομολογιακή κατασκευή της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης αίτησης ή ένστασης, μετά πάροδο άπρακτης της προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης ή της ένστασης, που μετέπειτα αποτυπώθηκε στον νόμο (βλ. άρθρο 63 του ΚΔΔ), και η οποία έγινε προς όφελος των διοικουμένων προκειμένου αυτοί να έχουν τη δυνατότητα έγκαιρης προσφυγής τους στα δικαστήρια, εφόσον η διοίκηση καθυστέρησε να αποφανθεί, δεν μπορεί στην περίπτωση της αιφνίδιας κατάργησης της Ε.Ε.Π.Κ.Σ. με τον ν. 4151/2013 να λειτουργεί σε βάρος τους.

10.5. Όπως συνάγεται από τη γραμματική, τελεολογική και συστηματική ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων του ν. 4151/2013, σύμφωνα και με την οικεία αιτιολογική έκθεση, δεν ήταν στη βούληση του νομοθέτη να καταστούν όλες οι εκκρεμείς ενστάσεις, για τις οποίες είχε συμπληρωθεί το τρίμηνο και η προθεσμία

προσβολής τους με έφεση, εκπρόθεσμες, αλλά να δοθεί η δυνατότητα στους διοικουμένους, μετά την κατάργηση της Ε.Ε.Π.Κ.Σ. σε συνδυασμό και με το εύλογο ενδιαφέρον τους, να προσφύγουν στη δικαιοσύνη. Άλλως, δεν θα συνέτρεχε δικαιολογητικός λόγος θέσπισης της σχετικής ρύθμισης, αφού το σύνολο των ενστάσεων που απορρίφθηκαν σιωπηρά και είχε παρέλθει η προθεσμία προσβολής τους, θα κρίνονταν ούτως ή άλλως εκπρόθεσμες, ενώ εμπρόθεσμες θα κρίνονταν μόνο οι ασκηθείσες ενστάσεις για τις οποίες υπήρχε ούτως ή άλλως προθεσμία προσβολής τους, η οποία σημειωτέον, κατά τον χρόνο δημοσίευσης του ν. 4151/2013, ήταν ήδη εξηκονθήμερη.

10.6. Συναφώς και για τον λόγο αυτό, με τη διάταξη της παραγράφου 5α του άρθρου 2 του ν. 4151/2013, θεσπίστηκε ειδική και κατ' εξαίρεση προθεσμία ενός (1) έτους για την προσβολή της σιωπηρής απόρριψης της ένστασης από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο της Υπηρεσίας Συντάξεων του ΓΛΚ, με το οποίο ενημερώνεται σχετικά ο ενιστάμενος, καίτοι η ετήσια προθεσμία είχε καταργηθεί από 10.4.2012 με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4002/2011. Στην προκειμένη περίπτωση, το ΓΛΚ, με το 49352/2.4.2012/0092/10.7.2013 έγγραφό του, επέστρεψε την ασκηθείσα ένσταση στον εκκαλούντα, ενημερώνοντάς τον, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης, ότι μετά την κατάργηση της Ε.Ε.Π.Κ.Σ. δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο κοινοποίησης, καίτοι, ενόψει του χρόνου συντέλεσης της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασής του, ίσχυε ήδη η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 6 του ν. 4002/2011.

10.7. Το εμπρόθεσμο ή μη της ασκηθείσας κατά της απόφασης της Ε.Ε.Π.Κ.Σ. έφεσης, συναρτάται με το τυχαίο γεγονός - το οποίο βρίσκεται έξω από τη σφαίρα επιρροής του διοικουμένου - εάν η ως άνω Επιτροπή εξέδωσε ρητή απόφαση, έστω και μετά πάροδο μακρού χρόνου από την υποβολή της ένστασης ή η ένσταση αυτή τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε σιωπηρώς μετά πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της και η προθεσμία προσβολής της παρήλθε πριν τη δημοσίευση του ν. 4151/2013.

10.8. Περαιτέρω, όσον αφορά ειδικότερα στην κρινόμενη υπόθεση, το εύλογο ενδιαφέρον του εκκαλούντος, ο οποίος σε ιδιαίτερα σύντομο χρονικό διάστημα από τη λήψη του ως άνω πληροφοριακού εγγράφου περί κατάργησης της Επιτροπής, το οποίο φέρει ημερομηνία 10.7.2013, κατέθεσε την ένδικη έφεση (31.7.2013),

πραγματικό το οποίο επίσης διαφοροποιείται της προαναφερθείσας απόφασης της Ολομέλειας.

10.9. Το γεγονός ότι από τον χρόνο συντέλεσης της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασής του (2.7.2012) έως την άσκηση της ένδικης έφεσης (31.7.2013), μη συνυπολογιζομένου κατά νόμο του διαστήματος των δικαστικών διακοπών, δεν είχε παρέλθει ένα έτος. Και τέλος,

10.10. Το διακύβευμα της κρινόμενης υπόθεσης, ήτοι ότι αυτή αφορά σε προστατευόμενο δικαίωμα αστικής φύσης κατά την έννοια της ΕΣΔΑ (βλ. ανωτέρω σκ. 3) και ειδικότερα στη λήψη όχι πλήρους αλλά μειωμένης κατά πολύ σύνταξης και για μεγάλο χρονικό διάστημα, το Τμήμα κρίνει ότι η 2018/2020 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου τούτου δεν καταλαμβάνει περιπτώσεις άσκησης ενδίκων βοηθημάτων, όπως του εκκαλούντος, υπό την ισχύ των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 4002/2011, όπου η προθεσμία της άσκησης του ενδίκου βοηθήματος της έφεσης ήταν έξι μηνών από τη συντέλεση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασης από την Ε.Ε.Π.Κ.Σ.. Διαφορετική ερμηνεία, λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας της κύρωσης (μη εξέταση της υπόθεσης στην ουσία), της ιδιαιτερότητας της διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ένας βαθμός ουσιαστικής κρίσης με δυνατότητα άσκησης μόνο του ενδίκου μέσου της αναίρεσης) και της φύσης της κρινόμενης υπόθεσης, συνεπάγεται περιορισμό στο δικαίωμά του εκκαλούντος για πρόσβαση σε δικαστήριο δυσανάλογο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο με τις εν λόγω διατάξεις σκοπό, της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

11. Η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντάγματος (πρβλ. ΑΕΔ 14/2013, ΣτΕ 2034/2011 Ολομ., 4731/2014, 640/2015 κ.ά.), επιβάλλει, ιδίως, τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των διατάξεων (πρβλ. ΣτΕ 2811/2012, 144, 1976/2015), πρέπει δε να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, όταν πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους (πρβλ. ΣτΕ 144, 1976/2015, ΔΕΕ C-288/07 της 16.9.2008, σκ. 47, C-409/04 της 8.12.2007, σκ. 45 και 48 κ.ά.). Ειδικότερη εκδήλωση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και, συνακόλουθα, έκφραση και αυτή της αρχής του κράτους δικαίου, αποτελεί η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, η οποία έχει συνταγματική ισχύ (ΣτΕ 3369/2014, 2036/2011 Ολομ., 1508/2002) και αφορά στην προστασία της εύλογης και δικαιολογημένης, ενόψει των συνθηκών, πεποίθησης του

πολίτη, ως μέσου συνετού ανθρώπου του οικείου κλάδου δραστηριότητας, ότι η δημιουργηθείσα από δημόσια εξουσία νομική κατάσταση, ως απόρροια πράξης του αρμοδίου οργάνου, θα συνεχιστεί, εφόσον δεν συντρέχει αντίθετος επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος (ΕλΣυν Ολομ. 1291/2020, 746-750/2017, 287/2017 κ.ά.). Η παραβίαση της ανωτέρω αρχής με τη μετέπειτα έκδοση διοικητικών πράξεων αντίθετων προς τη μέχρι τότε πρακτική και συμπεριφορά της διοίκησης, στην οποία και στηρίχθηκε ο καλόπιστος διοικούμενος, έχει ως συνέπεια τη μη νομιμότητα των πράξεων αυτών (ΕλΣυν Ολομ. 749/2017 σκ. 16, πρβλ. ΣτΕ 2034, 2035, 2036, 1011, 216/2011, 3882/2010, 2587/2009, 2825, 2451, 426/2007, 606/2004, 3526/2000).

12. Ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, Α' 210) ορίζει στο άρθρο 14 παρ. 1 ότι «Η υπηρεσία υπολογίζεται από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της πράξης διορισμού του υπαλλήλου, εφόσον ανέλαβε υπηρεσία μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία αυτή, ή από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας, εφόσον αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την πάροδο ενός (1) μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης του διορισμού, μέχρι τη χρονολογία δημοσίευσης στην παραπάνω Εφημερίδα της απόλυσης ή της αποδοχής της παραίτησης ή μέχρι την ημέρα θανάτου του υπαλλήλου». Κατά της έννοια της ανωτέρω διάταξης, με την οποία κωδικοποιήθηκε η διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 1813/1988 (Α' 243), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 2 παράγραφος 14 του ν. 2703/1999 (Α' 72), ως αφετηρία υπολογισμού της πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας του αποχωρούντος από την ενέργεια υπαλλήλου λογίζεται, είτε η ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της πράξης διορισμού του, εφόσον αυτός ανέλαβε υπηρεσία μέσα σ' ένα μήνα από την ημερομηνία αυτή, είτε η ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας, εφόσον αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την πάροδο ενός (1) μηνός από την ανωτέρω ημερομηνία δημοσίευσης (βλ. ΕλΣυν Ολομ. 589/2008, 317/2006, II Τμ. 2378/2020 σκ. VIIA, 2372, 1025, 947/2020 σκ. VIIA, 1520/2018, 2033/2016, 3426/2014, 1032/2007, 2113/2003 κ.ά.). Η ίδια διάταξη στην προϊσχύσασα μορφή της, προέβλεπε αρχικώς ότι η συντάξιμη υπηρεσία υπολογίζεται από τη χρονολογία του εγγράφου της κοινοποίησης του διορισμού [ν. 1854/1951 (Α' 182), π.δ. 1041/1979 (Α' 292) και μετά την αντικατάστασή της με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 1813/1988, διαζευκτικά από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας, εφόσον αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την πάροδο τριάντα ημερών από τη χρονολογία του εγγράφου διορισμού.

13. Εξάλλου, ο ισχύων κατά τον κρίσιμο χρόνο διορισμού του εκκαλούντος Υπαλληλικός Κώδικας, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του π.δ. 611/1977 (Α' 198), όριζε στο άρθρο 53, ότι περίληψη της περί διορισμού πράξης δημοσίου υπαλλήλου δημοσιεύεται, πριν την κοινοποίησή της, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, «ε) τον χρόνον εις τον οποίον ανατρέχει ή από του οποίου επέρχεται ο διορισμός», στο άρθρο 54 παράγραφοι 1 και 2, ότι το βραδύτερο εντός τριάντα ημερών από τη δημοσίευση, ο διορισμός κοινοποιείται με έγγραφο που επιδίδεται στον διοριζόμενο και με το οποίο τάσσεται προς αυτόν εύλογη προθεσμία, τριάντα το πολύ ημερών, προς ορκωμοσία και ανάληψη υπηρεσίας, στο άρθρο 57, ότι η υπαλληλική σχέση καταρτίζεται διά του διορισμού και της αποδοχής αυτού από τον διοριζόμενο και ότι η αποδοχή δηλούται διά της ορκωμοσίας και στο άρθρο 58 παράγραφος 1, ότι η ανάληψη υπηρεσίας δεν επιτρέπεται προ της δόσεως του όρκου. Αντίστοιχες διατάξεις προβλέφθηκαν και στους επόμενους Κώδικες Κατάστασης Πολιτικών και Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. [άρθρα 17 και 18 των ν. 2683/1999 (Α' 19) και 3528/2007 (Α' 26)], στα δε άρθρα 19 παρ. 3 των ίδιων νόμων (2683 και 3528) προβλέφθηκε ότι αφετηρία του υπολογισμού της υπηρεσίας των υπαλλήλων αποτελεί η χρονολογία δημοσίευσης στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της πράξης διορισμού, με την προϋπόθεση ότι η ανάληψη της υπηρεσίας γίνεται εντός μηνός από την κοινοποίηση της πράξης διορισμού, αλλιώς η ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας. Από τις ανωτέρω διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αυτός ίσχυε διαχρονικά, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με αυτές του Συνταξιοδοτικού Κώδικα συνάγεται ότι οι διατάξεις των δύο νομοθετημάτων, οι οποίες είναι σαφείς, δεν είναι εν τούτοις εναρμονισμένες μεταξύ τους, αφού η αφετηρία της πραγματικής και της συντάξιμης υπηρεσίας του δημοσίου υπαλλήλου δεν είναι κοινή και στους δύο Κώδικες. Ειδικότερα, κατά τον μεν Υπαλληλικό Κώδικα, ο υπολογισμός της υπηρεσίας του υπαλλήλου εκκινεί από τη χρονολογία δημοσίευσης στο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της πράξης διορισμού, με την προϋπόθεση ότι η ανάληψη της υπηρεσίας γίνεται εντός τριάντα ημερών από την κοινοποίηση της πράξης διορισμού, το δε έγγραφο κοινοποίησης εκδίδεται εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης διορισμού (ήτοι σύνολο 60 ημερών), κατά δε το Συνταξιοδοτικό Κώδικα, ο υπολογισμός της συντάξιμης υπηρεσίας δεν είναι ούτε διαχρονικά σταθερός ούτε σύμφωνος με τα ισχύοντα κατά τον Υπαλληλικό Κώδικα, καθώς εκκινεί σε διαφορετικά χρονικά σημεία, ήτοι αρχικώς α) από τη χρονολογία του εγγράφου της κοινοποίησης του

διορισμού [άρθρο 14 του ν. 1854/1951 (Α' 182) και του π.δ. 1041/1979 (Α' 292), β) μετέπειτα, διαζευκτικά από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας, εφόσον αυτή πραγματοποιήθηκε μετά την πάροδο τριάντα ημερών από τη χρονολογία του εγγράφου διορισμού (άρθρο 2 παρ. 1 του ν. 1813/1988) και ήδη γ) από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης διορισμού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εφόσον όμως ανέλαβε υπηρεσία εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία αυτή, άλλως από την ανάληψη της υπηρεσίας (άρθρα 2 παράγραφος 14 του ν. 2703/1999 και 14 παράγραφος 1 των π.δ. 166/2000 και 169/2007).

14. Εξάλλου, ο ως άνω Συνταξιοδοτικός Κώδικας (π.δ. 169/2007), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζει στο άρθρο 56, υπό τον τίτλο «Ηλικία συνταξιοδότησης – Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης», ότι «1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στην συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, θεσπίζεται ηλικία συνταξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής (...) α. (...) β. (...) για όσους προσλήφθηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1^{ης} Ιανουαρίου 1983 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992, (...) το εξηκοστό (60^ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες. Το κατά το προηγούμενο εδάφιο (...) εξηκοστό (60^ο) έτος ηλικίας των ανδρών αυξάνεται από 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και μετά κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος μέχρι τη συμπλήρωση (...) του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους για τους άνδρες, ο δε υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο ηλικίας, που ισχύει κατά το χρόνο, που θεμελιώνει το δικαίωμα σύνταξης. (...) 2. α. (...) β. (...) Από 1^{ης} Ιανουαρίου 2003, η σύνταξη των ανδρών υπαλλήλων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1^η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά 1/267 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης. γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1^η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του πενηκοστού όγδοου (58^{ου}) έτους της ηλικίας τους. δ. Στην κατά την προηγούμενη περίπτωση τριακονταπενταετή συντάξιμη υπηρεσία περιλαμβάνεται και ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος με τις διατάξεις του Ν.Δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α') και του Ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), όπως αυτές ισχύουν, καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα ή πενηκοστά». Από τις παραπάνω διατάξεις, συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η σύνταξη των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων που έχουν προσληφθεί μετά την 1^η

Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή υπηρεσία καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας τους, εξαιρουμένης της περίπτωσης αυτής από τις λοιπές χρονικές προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα.

15.1. Στην προκειμένη υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Δυνάμει της ... απόφασης του Υφυπουργού Γεωργίας, η οποία δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 15.4.1983 (...), ο εκκαλών διορίστηκε στο Υπουργείο Γεωργίας σε κενή οργανική του Κλάδου ΑΤ2 Δασολογικού με βαθμό 7^ο. Ο ως άνω διορισμός ανακοινώθηκε σε αυτόν με το ...26.4.1983 έγγραφο του Τμηματάρχη Δασικού Προσωπικού του Τμήματος Β' της Διεύθυνσης Γεωτεχνικού Προσωπικού του Υπουργείου Γεωργίας, με το οποίο αυτός καλείτο «το βραδύτερο, εντός τριάντα (30) ημερών από σήμερα» να παρουσιαστεί για να αναλάβει υπηρεσία. Εντός της ταχθείσας με το ως άνω έγγραφο προθεσμίας και δη στις 23.5.1983, ο εκκαλών ορκίστηκε και ανέλαβε υπηρεσία στο ως άνω Υπουργείο (βλ. σχετ. το από 23.5.1983 πρωτόκολλο ορκωμοσίας), όπου και συνέχισε να υπηρετεί έως και τις 31.12.2010, οπότε και αποχώρησε ύστερα από τη 2^η αίτησή του για παραίτηση (βλ. σχετ. την ... απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης ... περί αυτοδίκαιης λύσης της υπαλληλικής σχέσης του άνω μονίμου υπαλλήλου), προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί, εκτιμώντας, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, ότι είχε συμπληρώσει υπερτριακονταπενταετή υπηρεσία (συνυπολογιζομένης της προϋπηρεσίας του στον ιδιωτικό τομέα και της στρατιωτικής του θητείας, οι οποίες είχαν ήδη αναγνωριστεί από την αρμόδια υπηρεσία συντάξεων). Κατά τη διάρκεια της ενεργού υπηρεσίας του, και ύστερα από αίτηση του εκκαλούντος, αναγνωρίστηκε, με την 42692/2008 πράξη του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ως συντάξιμος ο χρόνος που διένυσε στον στρατό από έτη 2-6-10, όπου αναφέρεται ως ημερομηνία διορισμού του η 15^η.4.1983 και με την ... πράξη της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης, ως συντάξιμος ο χρόνος απασχόλησής του στον ιδιωτικό τομέα από έτη 4-3-15, όπου ομοίως αναφέρεται ως ημερομηνία διορισμού του η 15^η.4.1983. Η τελευταία αυτή πράξη εκδόθηκε ύστερα από την με αριθμ. πρωτ. ΓΛΚ ... αίτηση του ιδίου στην οποία επισυνάπτεται και το ... πιστοποιητικό του Προϊσταμένου Διεύθυνσης του Τμήματος Διοίκησης Προσωπικού της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Θεσσαλίας περί υπηρεσιακών μεταβολών του εκκαλούντος, στο οποίο αναγράφονται τόσο η ημερομηνία διορισμού του βάσει του

χρόνου δημοσίευσης της απόφασης διορισμού του στην ΕτΚ, όσο και ο χρόνος ορκωμοσίας του και ανάληψης υπηρεσίας.

15.2. Με την ... πράξη του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, κανονίστηκε σε αυτόν σύνταξη με βάση το 3^ο Μισθολογικό Κλιμάκιο της ΠΕ5 κατηγορίας βαθμού Α' (με υπηρεσία Κλιμακίου από έτη 28-03-01) και τη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του από έτη 34-11-18, εκ των οποίων από έτη 27-07-08 ως τακτικού υπαλλήλου από 23.5.1983 έως 31.12.2010. Στη συνολική συντάξιμη υπηρεσία του προσμετρήθηκαν οι κάτωθι υπηρεσίες: i) ως εκτάκτου στο ως άνω Υπουργείο από έτη 0-06-15, ii) η στρατιωτική ως κληρωτού εφέδρου από έτη 2-06-10 και iii) στον ιδιωτικό τομέα από έτη 4-03-15. Περαιτέρω προβλέφθηκε α) σύμφωνα με το άρθρο 14 του π.δ. 169/2007, ότι το συντάξιμο της τακτικής υπηρεσίας του αρχίζει στις 23.5.1983 για τον λόγο ότι ανέλαβε υπηρεσία μετά την παρέλευση ενός (1) και πλέον μηνός από τη δημοσίευση στο ΦΕΚ (120 Γ'/15.4.1983) της απόφασης διορισμού του, β) για τη μισθολογική του εξέλιξη λήφθηκε υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 3205/2003 και τη σχετική εγκύκλιο (2/72757/0022/31.12.2003), και ο χρόνος από τη δημοσίευση του διορισμού του μέχρι την προηγούμενη της ανάληψης της υπηρεσίας και γ) η καταβολή μειωμένης σύνταξης από 1.1.2011 κατά 49/267, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 3029/2002, ήτοι κατά 1/267 για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη της καταβολής της και μέχρι την ημερομηνία συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης 15.2.2015, χρονολογία συμπλήρωσης του 64^{ου} έτους της ηλικίας του.

16. Κατά της πράξης αυτής, ο εκκαλών άσκησε, ενώπιον της Ε.Ε.Π.Κ.Σ., τη με αριθμ. πρωτ. ... ένσταση ζητώντας τη μεταρρύθμισή της ως προς τον χρόνο έναρξης της συντάξιμης υπηρεσίας του ως τακτικού υπαλλήλου στο ως άνω Υπουργείο, από τον χρόνο δημοσίευσης της οικείας απόφασης διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προβάλλοντας ότι καθ' όλη τη διάρκεια της ενεργού υπηρεσίας του, τα κοινοποιούμενα σε αυτόν έγγραφα ως προς το συνολικό χρόνο υπηρεσίας του, είχαν ως αφετηρία την ημερομηνία δημοσίευσης του διορισμού του στο ΦΕΚ, η ίδια δε ως άνω ημερομηνία αναγραφόταν και στις οικείες πράξεις της συνταξιοδοτικής διοίκησης περί αναγνώρισης ως συντάξιμου της προϋπηρεσίας του στον ιδιωτικό τομέα και ως κληρωτού εφέδρου. Ήδη, με την ένδικη έφεση, ο εκκαλών στρέφεται κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασής του από την ως άνω Επιτροπή και ζητεί την παραδοχή της, επικαλούμενος αφενός την αρχή της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων αφετέρου ότι κατά «κατάφωρη»

παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοίκησης και της επιείκειας, κανονίστηκε σε αυτόν μειωμένη σύνταξη λόγω ελλείμματος 13 ημερών (ορθό 12 ημερών) για τη συμπλήρωση τριακονταπενταετίας, καθώς, όπως ισχυρίζεται, είναι δεδομένο ότι εάν είχε ενημερωθεί ορθά από τη διοίκηση και δεν είχε πλανηθεί από τον «λανθασμένο» όπως αποδείχθηκε, δικό της υπολογισμό, τον περιλαμβανόμενο σε δημόσια έγγραφα που του κοινοποιούνται νομίμως, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει, θα είχε επιλέξει είτε να εργασθεί για 13 ακόμη ημέρες εντός του έτους 2011 ή ακόμη και να λάβει την άδειά του και να παραιτηθεί από την υπηρεσία αμέσως μετά, έτσι ώστε να έχει συμπληρώσει τριακονταπενταετή συνολική συντάξιμη υπηρεσία και να λάβει πλήρη σύνταξη, καθώς το διακύβευμα ήταν πολύ μεγάλο σε σχέση με τον εναπομείναντα αριθμό ημερών εργασίας. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του που θεμελιώνουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του ως προς τον χρόνο έναρξης της συντάξιμης υπηρεσίας του ως τακτικού υπαλλήλου επικαλείται και προσκομίζει επικυρωμένα αντίγραφα: α) της ... απόφασης του Τμηματάρχη Δασικού Προσωπικού της Διεύθυνσης Γεωτεχνικού Προσωπικού του Υπουργείου Γεωργίας με θέμα «χορήγηση χρονοεπιδόματος», όπου από το συνολικό χρόνο υπηρεσίας, συνυπολογιζομένης αυτής ως εκτάκτου υπαλλήλου, προκύπτει ότι η υπηρεσία του ως τακτικού υπαλλήλου άρχεται από τη δημοσίευση στην ΕτΚ της απόφασης διορισμού του, β) του ... πιστοποιητικού υπηρεσιακών μεταβολών, στο οποίο αναφέρεται ότι «Διορίστηκε στις 15-4-1983 με απόφαση του Υφυπουργού Γεωργίας σε θέση τακτικού υπαλλήλου, γ) της ... κατάστασης υπαλλήλων του Δασαρχείου ... της Διεύθυνσης Δασών Νομού ..., με συνοδευόντα πίνακα, όπου στις 31.12.2007 εμφανίζεται να έχει υπηρεσία από έτη 25-02-18, συνυπολογιζομένης αυτής ως εκτάκτου υπαλλήλου, ήτοι η υπηρεσία του υπολογίζεται ομοίως από την ημερομηνία δημοσίευσης στην ΕτΚ της απόφασης διορισμού του, δ) ετέρου πίνακα, στον οποίο εμφανίζεται η συνολική υπηρεσία του εκκαλούντος στις 31.12.2009, με μόνη διαφοροποίηση ως προς την προσθήκη δύο ετών που είχαν εν τω μεταξύ διαδραμεί, ε) της προαναφερθείσας ... πράξης του Διευθυντή της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία αναγνωρίστηκε ως συντάξιμος ο χρόνος που διένυσε στον στρατό από έτη 2-06-10, όπου αναφέρεται ως ημερομηνία διορισμού του η 15^η.4.1983, στ) της προαναφερθείσας ... πράξης της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης, με την οποία αναγνωρίστηκε ως συντάξιμος ο χρόνος απασχόλησής του στον ιδιωτικό τομέα από έτη 4-03-15, όπου ομοίως αναφέρεται ως ημερομηνία διορισμού του η 15^η.4.1983.

17.1. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις 11 έως 13, το Δικαστήριο κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, δικαιολογείται, κατ' εφαρμογή της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, η κάμψη του πάγιου κανόνα του άρθρου 14 παρ. 1 του Σ.Κ., σύμφωνα με τον οποίο η συντάξιμη υπηρεσία τακτικού υπαλλήλου υπολογίζεται από την ημερομηνία ανάληψης της υπηρεσίας, εφόσον αυτή έλαβε χώρα μετά πάροδο τριάντα ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης διορισμού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και ότι η συντάξιμη υπηρεσία αυτού πρέπει να υπολογιστεί από την ως άνω ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης διορισμού του. Τούτο διότι, από το ... έγγραφο ανακοίνωσης του διορισμού του εκκαλούντος, με το οποίο αυτός κλήθηκε να αναλάβει υπηρεσία εντός 30 ημερών από την ημερομηνία που έφερε το έγγραφο αυτό, το οποίο και έπραξε, και τις λοιπές επικαλούμενες από τον ίδιο πράξεις, τόσο της ενεργού διοίκησης που αφορούν στην υπηρεσιακή του κατάσταση, όσο προεχόντως της συνταξιοδοτικής διοίκησης, που είναι και η αρμόδια για τα συνταξιοδοτικής φύσης ζητήματα του εκκαλούντος και επί των πράξεων της οποίας έχει δικαιοδοσία το παρόν Δικαστήριο (βλ. ΕλΣυν Ολομ. 1785/2018, 1992/2016), με τις οποίες είχε αναγνωριστεί, ενόσω ήταν στην ενέργεια, ως συντάξιμος ο χρόνος της στρατιωτικής του θητείας και ο χρόνος απασχόλησής του στον ιδιωτικό τομέα, και στις οποίες αναγραφόταν η ημερομηνία διορισμού του, δημιουργήθηκε εύλογη και σταθερή πεποίθηση σε αυτόν ότι η συντάξιμη υπηρεσία του άρχεται από τις 15.4.1983, ήτοι από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Μεταξύ δε των επισυναπτόμενων στην ... αίτηση του ίδιου προς το ΓΛΚ εγγράφων για την αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου υπηρεσίας του στον ιδιωτικό τομέα, περιλαμβανόταν το προαναφερθέν ... πιστοποιητικό της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Θεσσαλίας περί υπηρεσιακών μεταβολών του εκκαλούντος στο οποίο ρητά αναγράφονταν τόσο η ημερομηνία διορισμού του βάσει του χρόνου δημοσίευσης της απόφασης διορισμού του στην ΕτΚ, όσο και ο χρόνος ορκωμοσίας του και ανάληψης υπηρεσίας (βλ. ανωτέρω σκ. 15.1.). Κατά το Δικαστήριο, αντίθετη κρίση, θα επέρριπτε στον εκκαλούντα, κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ένα δυσανάλογο βάρος, με σοβαρές οικονομικές συνέπειες για τον ίδιο με τη λήψη μειωμένης σύνταξης επί μακρόν, καίτοι για την έκδοση των πράξεων αυτών, ο εκκαλών ουδεμία ανάμειξη είχε, ούτε συνετέλεσε με οποιονδήποτε τρόπο στην έκδοσή τους (πρβλ. ΕλΣυν. Π Τμ. 332/2017). Εξάλλου, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, ουδείς

συνετός δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος γνωρίζει ότι υπολείπονται μόλις 12 ημέρες για τη συμπλήρωση τριακονταπενταετούς συντάξιμης υπηρεσίας και την απόληψη πλήρους σύνταξης κατά την έξοδό του από την υπηρεσία υποβάλει προώρως την παραίτησή του, χωρίς να συντρέχει κάποιος εξαιρετικός λόγος που να τον αναγκάζει προς τούτο, παρά τις δυσμενείς οικονομικές συνέπειες της ενέργειάς του αυτής. Τούτο δε συνεκτιμώντας, υπό το φως των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας, ότι με τη μη εναρμόνιση των διατάξεων του Υπαλληλικού και του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 12 και 13), δημιουργείται ευλόγως «σύγχυση» στον καλόπιστο διοικούμενο, ως προς τις, κατά τον χρόνο κατάρτισης της δημοσίου δικαίου υπαλληλικής σχέσης, μισθολογικές και συνταξιοδοτικές συνέπειες αυτής. Αυτό άλλωστε προκύπτει και από την ίδια την πράξη κανονισμού σύνταξης, σύμφωνα με την οποία, η συντάξιμη υπηρεσία του εκκαλούντος υπολογίστηκε μεν από την ημερομηνία ανάληψης της υπηρεσίας (23.5.1983), για τη μισθολογική του όμως εξέλιξη λήφθηκε υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 15 του μισθολογικού ν. 3205/2003, και ο χρόνος από τη δημοσίευση του διορισμού του μέχρι την προηγούμενη της ανάληψης υπηρεσίας. Σύμφωνα, δε με την επικαλούμενη από τη συνταξιοδοτική διοίκηση εγκύκλιο (2/72757/0022/31.12.2003) και τα διαχρονικώς ισχύοντα στον Υπαλληλικό Κώδικα «(η) υπηρεσία των τακτικών υπαλλήλων υπολογίζεται από τη χρονολογία που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης η πράξη διορισμού τους, εφόσον η εγκατάστασή τους έλαβε χώρα μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του διορισμού τους. Σε περίπτωση που η εγκατάσταση στη θέση τους και η ανάληψη καθηκόντων γίνεται μετά την παρέλευση του διμήνου από τη δημοσίευση, η υπηρεσία υπολογίζεται από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας». Συνακόλουθα, κατ' εφαρμογή των αρχών της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας, η συντάξιμη υπηρεσία του εκκαλούντος πρέπει, κατά την κρίση του Τμήματος να υπολογιστεί από την ημερομηνία της απόφασης διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

17.2. Μειοψήφησε η Σύμβουλος Βιργινία Σκεύη η οποία διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη: Η έννοια της «συντάξιμης» υπηρεσίας και η χρονική διάρκεια αυτής, ως προϋπόθεσης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των υπαλλήλων εκείνων που υπάγονται στον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθορίζεται αποκλειστικά από τις διατάξεις του ως άνω Κώδικα ή από άλλες συνταξιοδοτικού περιεχομένου διατάξεις. Εξ άλλου η «συντάξιμη» υπηρεσία δεν ταυτίζεται αναγκαίως με τη «δημόσια» υπηρεσία. Επομένως, κατά τον κανονισμό

της σύνταξης, που αποτελεί αυτοτελή διαδικασία, απολύτως διακεκριμένη από την υπηρεσιακή και μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου, δεν μπορεί να παραμερίζεται η εφαρμογή ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων κατ' επίκληση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του συνταξιοδοτούμενου ότι θα τύχουν εφαρμογής όχι οι ειδικές συνταξιοδοτικές διατάξεις αλλά εκείνες του Υπαλληλικού Κώδικα ή άλλες μισθολογικές διατάξεις, οι οποίες σχετίζονται με την υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των υπαλλήλων κατά τη διάρκεια της ενεργού τους υπηρεσίας.

18. Ο ν. 4700/2020 «Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127/29.6.2020) ορίζει στο άρθρο 162 ότι: «1. Τμήμα του Δικαστηρίου, όταν επιλαμβάνεται υπόθεσης στην οποία ανακύπτει ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων ή κρίνει ότι διάταξη τυπικού νόμου αντίκειται σε διάταξη υπέρτερης τυπικής ισχύος, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας, μπορεί, με απόφασή του που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στην Ολομέλεια. Οι παρ. 4 και 6 του άρθρου 163 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. (...) 2. Η απόφαση της Ολομέλειας είναι υποχρεωτική για το Τμήμα που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους παρεμβάντες ενώπιον της Ολομέλειας». Με τις διατάξεις αυτές ρυθμίζεται ο θεσμός του προδικαστικού ερωτήματος στις δίκες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο πλαίσιο υποθέσεων στις οποίες είτε ανακύπτουν ζητήματα που από τη φύση τους έχουν γενικότερο ενδιαφέρον και αναμένεται να προκαλέσουν σημαντικό αριθμό διαφορών, είτε κρίνεται ότι διάταξη τυπικού νόμου αντίκειται σε διάταξη υπέρτερης τυπικής ισχύος – στην έννοια της οποίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει και η αντίθεση σε συνταγματικές αρχές - χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. και την ομοίου περιεχομένου προϊσχύουσα διάταξη του άρθρου 108 Α του π.δ. 1225/1981, ΕλΣυν Ολ. 484/2018, πρβλ. ΕλΣυν Ολ. 1510/2016). Περαιτέρω, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 163 παρ. 4, περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών, η υποβολή δε του ερωτήματος συνεπάγεται υποχρεωτικά την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, τόσο εκείνων που δεν έχουν συζητηθεί, όσο και εκείνων που έχουν συζητηθεί.

19. Ενόψει των ανωτέρω και λαμβανομένου υπόψη ότι α) μετά την κατάργηση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων και τα

οριζόμενα στις διατάξεις της παραγράφου 5α του άρθρου 2 του ν. 4151/2013, ανακύπτει ζήτημα γενικότερης σημασίας που αφορά ευρύτερη κατηγορία προσώπων, σχετικά με την εμπρόθεσμη ή μη προσβολή με έφεση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, τεκμαιρόμενων σιωπηρών απορρίψεων ενστάσεων από την ως άνω Επιτροπή, οι οποίες συντελέστηκαν μετά τις 10.4.2012, οπότε και ίσχυε η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 εξάμηνη προθεσμία, β) δεν υφίσταται απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου που να έχει επιλύσει το ανωτέρω ζήτημα για ασκηθείσες εφέσεις υπό την ισχύ της ανωτέρω προθεσμίας, δοθέντος ότι η απόφαση 2018/2020 της Ολομελείας του Δικαστηρίου τούτου αποφάνθηκε για ασκηθείσα έφεση υπό το προϊσχύον νομικό καθεστώς της ετήσιας προθεσμίας προσβολής της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ένστασης και γ) το Τμήμα κρίνει ότι συντρέχουν αποχρώντες λόγοι, όπως αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω (βλ. σκ. 10), να αποστεί από τα κριθέντα με την ως άνω απόφαση της Ολομέλειας, υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στην Ολομέλεια, κατ' εφαρμογή του άρθρου 162 του ν. 4700/2020, προκειμένου να αποφανθεί για το ζήτημα αυτό. Ήτοι, αν η κατ' εξαίρεση θεσπισθείσα με τη διάταξη της παραγράφου 5α του άρθρου 2 του ν. 4151/2013 ετήσια προθεσμία προσβολής της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης ενστάσεων, που κατά τον χρόνο δημοσίευσης του νόμου αυτού (29.4.2013) εκκρεμούσαν για εκδίκαση ενώπιον της καταργούμενης Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καταλαμβάνει τις σιωπηρές απορρίψεις ενστάσεων που συντελέστηκαν - μετά πάροδο τριμήνου από την υποβολή τους - από 12.4.2012 και μετά, οπότε και ίσχυε η συντομότερη προθεσμία των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 4002/2011.

20. Περαιτέρω, το Τμήμα κρίνει, ότι κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου (162) του ν. 4700/2020, όπως ανωτέρω ερμηνεύτηκε, ήτοι τη δυνατότητα υποβολής προδικαστικού ερωτήματος λόγω αντίθεσης διάταξης τυπικού νόμου σε συνταγματική αρχή, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας, πρέπει να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα και για ζήτημα που αφορά στην ουσία της υπόθεσης, δοθέντος ότι η νομολογία του Δικαστηρίου ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Σ.Κ. και τον χρόνο έναρξης της συντάξιμης υπηρεσίας τακτικού υπαλλήλου είναι πάγια (βλ. ΕλΣυν Ολομ. 589/2008, 317/2006, ΙΙ Τμ. 2378/2020 σκ. VΙΙΑ, 2372, 1025, 947/2020 σκ. VΙΙΑ, 1520/2018, 2033/2016, 3426/2014, 1032/2007, 2113/2003 κ.ά.). Ειδικότερα, το Τμήμα υποβάλει προδικαστικό ερώτημα

στην Ολομέλεια, αν πραγματικά περιστατικά, όπως της κρινόμενης υπόθεσης, δικαιολογούν, κατ' εφαρμογή των αρχών της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου και της αναλογικότητας, την κάμψη του πάγιου κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007), σύμφωνα με τον οποίο, η συντάξιμη υπηρεσία του τακτικού υπαλλήλου υπολογίζεται από την ανάληψη της υπηρεσίας, εφόσον αυτή έλαβε χώρα μετά πάροδο τριάντα ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης διορισμού του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προκειμένου αυτή να υπολογιστεί από την ως άνω δημοσίευση, τούτου δε συνεκτιμώντας, υπό το φως των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας, τη μη εναρμόνιση των διατάξεων του Υπαλληλικού και του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 12 και 13), ως προς τις, κατά τον χρόνο κατάρτισης της δημοσίου δικαίου υπαλληλικής σχέσης, μισθολογικές και συνταξιοδοτικές συνέπειες αυτής.

21. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 162 παρ. 1 σε συνδυασμό προς την παρ. 4 του άρθρου 163 του ν.1400/2020, πρέπει να διαταχθεί η δημοσίευση περίληψης της παρούσας σε δύο εφημερίδες των Αθηνών.

Για τους λόγους αυτούς

Αναβάλλει να κρίνει οριστικά την από ... (Α.Β.Δ. ...) έφεση του ...κατά της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους της ... ένστασής του κατά της ... πράξης της 42^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Παραπέμπει στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου τα κάτωθι ζητήματα: α) αν η κατ' εξαίρεση θεσπισθείσα με τη διάταξη της παραγράφου 5α του άρθρου 2 του ν. 4151/2013 ετήσια προθεσμία προσβολής της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης ενστάσεων, που κατά τον χρόνο δημοσίευσης του νόμου αυτού (29.4.2013) εκκρεμούσαν για εκδίκαση ενώπιον της καταργούμενης Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καταλαμβάνει τις σιωπηρές απορρίψεις ενστάσεων που συντελέστηκαν - μετά πάροδο τριμήνου από την υποβολή τους - από 12.4.2012 και μετά, οπότε και ίσχυε η συντομότερη προθεσμία των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 4002/2011, β) αν πραγματικά περιστατικά, όπως της κρινόμενης υπόθεσης, δικαιολογούν, κατ' εφαρμογή των αρχών της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου και της

αναλογικότητας, την κάμψη του πάγιου κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007), σύμφωνα με τον οποίο η συντάξιμη υπηρεσία του τακτικού υπαλλήλου υπολογίζεται από την ανάληψη της υπηρεσίας, εφόσον αυτή έλαβε χώρα μετά πάροδο τριάντα ημερών από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προκειμένου αυτή να υπολογιστεί από την ως άνω δημοσίευση, τούτου δε συνεκτιμώντας, υπό το φως των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας, τη μη εναρμόνιση των διατάξεων του Υπαλληλικού και του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 13 και 14), ως προς τις, κατά τον χρόνο κατάρτισης της δημοσίου δικαίου υπαλληλικής σχέσης, μισθολογικές και συνταξιοδοτικές συνέπειες αυτής.

Διατάσσει τη δημοσίευση περίληψης της απόφασης αυτής σε δύο εφημερίδες των Αθηνών.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε τηλεδιάσκεψη στις 25 Ιουνίου 2021 και στις 16 Δεκεμβρίου 2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΦΡΑΓΚΟΠΑΝΑΓΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 20/1/222

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ